

[Finansministeren.]

Ud fra de anførte skøn skulle de samlede indtægter i indeværende finansår blive 2 200—2 250 mill. kr., hvilket er noget højere end det, der er opført på finansloven, men ca. 100 mill. kr. mindre end det samlede indtægtsbeløb for 1948—49. Indtægtsnedgangen beror som nævnt på skattelettelserne, hvortil kommer, at statsbanernes underskud må ventes væsentligt forøget.

For det kommende finansår regner det foreliggende forslag med samlede indtægter på 2 113 mill. kr., altså et beløb, der er noget mindre end det forventede provenu for i år. Til tallet for 1950—51 skal jeg dog knytte den bemærkning, at spiritusafgifterne på forslaget som sædvanlig foreløbig er budgetteret med de lavere satser, der var gældende før 1. oktober 1946, ligesom man ikke på forslaget har opført den sidste forhøjelse på 20 pct. af selskabsskatten.

Det har tidligere ved opstillingen af statens forventede indtægter i mere eller mindre grad været tilfældet, at skatter og afgifter har været budgetteret således, at der for disse indtægter kunne påregnes en vis reserve til imødegåelse af de merudgifter, som ville fremkomme i løbet af finansåret, og som måtte optages på tillægsbevillingsloven. På det foreliggende forslag er skatter og afgifter opført på grundlag af et realistisk skøn over, hvad disse indtægter må forventes at indbringe i det kommende finansår.

Vender vi os derefter til de samlede udgifter, viser det sig, at disse også er steget en del i de nævnte år, men stigningen er foregået væsentligt langsommere end stigningen i indtægterne.

Tallene er følgende:

i 1945—46 udgjorde udgifterne	ialt 1 935 mill. kr.,
i 1946—47 udgjorde udgifterne	ialt 1 897 mill. kr.,
i 1947—48 udgjorde udgifterne	ialt 2 020 mill. kr.
og i 1948—49 efter det nu foreliggende regnskab	ialt 1 967 mill. kr.

Det sidste tal bør dog forhøjes med 43 mill. kr., altså til 2 010 mill. kr., idet visse større udgiftsposter vedrørende januar kvartal 1949 ikke nåede at komme til udbetaling inden regnskabets afslutning og vil blive optaget på statsregnskabet for indeværende år, som de altså i virkeligheden ikke vedrører. Jeg skal senere vende tilbage til dette spørgsmål.

Der har således været en lille nedgang i de samlede udgifter fra 1947—48 til 1948—49. Nedgangen skyldes navnlig, at udgifter

til de tyske flygtninge og de andre særlige eengangsudgifter efter krigen efterhånden er afviklet. Iøvrigt har statens udgifter været stigende på de fleste områder.

For indeværende finansår kan de samlede udgifter nu anslås til ca. 2 100 mill. kr., medens de på forslaget for 1950—51 opførte udgifter andrager 1 959 mill. kr. I det sidste tal er ikke taget hensyn til de merudgifter, som devalueringen må påregnes at medføre, idet finanslovforslaget var under trykning, da devalueringen fandt sted. Jeg skal senere komme nærmere ind på de udgiftsforøgelser, devalueringen kan ventes at medføre.

Ved udarbejdelsen af forslaget for 1950—51 har man indført en ny praksis, idet man på § 24 har opført en post på 250 mill. kr. til imødegåelse af tillægsbevillinger. Herunder er der navnlig tænkt på eventuel forlængelse af de gældende tilskuds- og rabatordninger, men også på de merudgifter iøvrigt, som erfaringsmæssigt vil fremkomme i finansårets løb. Jeg må dog regne det for overvejende sandsynligt, at disse 250 mill. kr. ikke vil være tilstrækkelige, idet alene tilskuds- og rabatordninger vil beslaglægge hovedparten af beløbet. Jeg kan således henvise til, at de samlede tillægsbevillinger i 1948—49 udgjorde ialt 485 mill. kr.

Til de mere ordinære tillægsbevillinger kommer i det nye finansår en række merudgifter som følge af devalueringen.

Jeg skal her fremsætte nogle foreløbige skøn over, hvilke merudgifter der kan blive tale om.

For det første vil de udgifter, der udredes i dollar eller schweizerfranc eller anden valuta, der ikke er blevet devalueret, straks stige. Det gælder renter og afdrag på statsgælden, det gælder post- og telegrafudgifter overfor de pågældende lande og udenrigsrepræsentationen samt vore bidrag til en række internationale institutioner som UNO, UNESCO, FAO, det internationale arbejdsbureau o. s. v. Endvidere vil indkøbene af militærmateriel og andre varer fordyres væsentligt. Hvor store merudgifterne til disse formål bliver i resten af indeværende finansår kan jeg ikke sige helt nøjagtigt, men jeg vil anslå merudgiften på de løbende poster til mindst 15 mill. kr.

Den største merudgift fremkommer i forbindelse med reguleringen af statsgælden i dollar og schweizerfranc, som før devalueringen beløb sig til ca. 850 mill. kr. Kroneværdien af denne gæld er i dag vokset til 1 225 mill. kr., d. v. s. der er fremkommet et kurstab på 375 mill. kr. Følger vi den hidtidige praksis, hvorefter sådanne kurs-